II

IX. SPRAWOZDANIE

TOWARZYSTWA „POLSKA SZTUKA STOSOWANA“ W KRAKOWIE R. 1910.

IX. SPRAWOZDANIE

TOWARZYSTWA „POLSKA SZTUKA STOSOWANA“ W KRAKOWIE R. 1910.

SPIS RZECZY.

SPRAWOZDANIE OGÓLNE.

Dziewięć lat istnienia *), to okres czasu dostateczny dla obrachunku, dla odpowiedzi na pytanie, co zdziałało Towarzystwo i jaka jest nadal racya jego bytu.

Zawiązane w czasach, kiedy nikt prawie w Polsce nie zdawał sobie jasno sprawy, czem jest tak zwana sztuka stosowana, jaki jej stosunek do życia, do innych sztuk, do rzemiosła, kiedy panowały o tem najbardziej chaotyczne pojęcia, kiedy rzemieślnikom nie śniło się o ulepszaniu wzorów, kiedy ogół artystów stronił od rzemiosła, a do wyjątków należeli tacy, jak Witkiewicz lub Wyspiański, którzy o sztuce w życiu codziennem myśleli i nad nią pracowali, Towarzystwo nasze znalazło się początkowo w niezwykle trudnych warunkach. Jeżeli hasło: podniesienia rzemiosła pod względem technicznym i artystycznym i nadania mu odrębnego charakteru, przyjęte zostało przez

---

*) Towarzystwo z końcem roku sprawozdawczego przeniosło swój lokal do domu przy ul. Wiślnej 9, II. p. Kancelarya, jak dawniej, otwarta codzień z wyjątkiem niedziel i świąt od 10—1 i od 4—6. Zbiory od 11—1.

ogół sympatycznie, to jednak w praktyce spotkało się z niezrozumieniem u publiczności, u rzemieślników, a nawet u wielu artystów. Dopiero stopniowo, utrwalając zdobyte doświadczeniem zasady, skupiając ludzi, agitując słowem i pismem, działając wreszcie zapomocą zbiorów, wydawnictw, konkursów i wystaw, grupa kierowników Towarzystwa doszła do dzisiejszego stanowiska, do niezaprzeczonego wpływu na społeczeństwo w rzeczach sztuk i rzemiosł.

Widomym tego znakiem jest wynik pracy coraz liczniejszego szeregu artystów, którzy się w ciągu lat wyrobili, poznając tajniki rzemiosła i oddając mu na usługi talenty i inteligencyę. Wymagania estetyki i odrębności, połączone z wymaganiami praktyczności i logiki w traktowaniu poszczególnych przedmiotów i całkowitych wnętrz, coraz większe znajdują uznanie i zrozumienie. Rzeczy, wykonane podług projektów i pod bezpośrednim kierunkiem artystów, odbijają dobrym smakiem i pomysłowością od dotychczasowego szablonu, a strona techniczna świadczy o troskliwym dozorze przy wykonaniu. Niektóre działy sztuki stosowanej, jak dekoracya kościołów, drukarstwo, kilimkarstwo, sztuka witrażu, rozwinęły się tak dalece, że można już mówić o zdobyczach realnych, ogarniających całe gałęzie produkcyi.

Że mimo to ruch ten nie zdobył większego rozmachu, szerszego pola, to już nie wina artystów ani kierowników instytucyi, ale raczej wynik braku w społeczeństwie naszem ludzi, dość ofiarnych, dość daleko widzących, którzyby chcieli zaangażować większe kapitały, celem stworzenia wzorowego przedsiębiorstwa, nie obliczonego na

doraźne zyski, wzorowych warsztatów, gdzie obok produkcyi, przeznaczonej do natychmiastowego zbytu, można byłoby robić doświadczenia, gromadząc w ten sposób kapitał z twórczych wysiłków ducha. Być może, krakowskie Muzeum Techniczno-przemysłowe, znajdujące się dotąd w stanie reorganizacyi, ale dziś już wilią przeniesienia do nowego, wzorowo zaprojektowanego gmachu, wypełni lukę, spowodowaną brakiem inicyatywy prywatnej w tym kierunku. Jeśli się to stanie, o czem wątpić nie należy, będzie to również częściową bodaj zasługą Towarzystwa naszego i jego członków, którzy przez szereg lat sprawy muzealnej z oka nie spuszczali i nawoływaniem, a także wpływem osobistym i udziałem w pracy, sprawę w odpowiednim kierunku posuwali.

Wzorowo urządzony i pozostający pod doskonałem kierownictwem fachowem warsztat introligatorski przy Muzeum jest świetnym zadatkiem i dobrą rękojmią rozszerzenia zdrowej idei i na inne rzemiosła. Niemniej, najlepiej urządzone warsztaty muzealne nie usuną braku inicyatywy prywatnej, braku swobodnie rozwijającego się wzorowego przedsiębiorstwa, gdyż, jak doświadczenie uczy, instytucya, utrzymywana przez miasto, na którego zarząd z konieczności wpływać muszą żywioły o różnej kulturze, krępowane bywa względami, nieraz niewiele mającymi wspólnego z istotnym rozwojem rzemiosła.

Poza ścisłym zakresem rzemiosła i sztuki dekoracyjnej, uwagę artystów coraz bardziej zajmuje architektura. Przeszedłszy drogę rozwojową od ornamentu do konstrukcyi, do budowy całego przedmiotu w różnych gałęziach

rzemiosła, artyści już nie ograniczają się do zapełniania pojedyńczych pokoi meblami i dekoracyą, ale stwarzają same wnętrza z myślą o ich architekturze, o proporcyach i planie, o stosunku sąsiadujących wnętrz do siebie, a stąd już tylko jeden krok do architektury zewnętrznej, jako wyrazu na zewnątrz wewnętrznego rozkładu domu i potrzeb jego mieszkańców. I oto widzimy, jak artyści-dekoratorzy coraz więcej zajmują się architekturą, a architekci wnikają w zadania wnętrza. Wyrazem tego zwrotu w dziejach Towarzystwa jest to, że Wydział jego liczy w swoim składzie coraz więcej architektów.

Przez skupienie się artystów różnych specyalności, przez kontakt z ludźmi, miłującymi sztukę, zajmującymi się rzemiosłem, przemysłem, architekturą i wogóle sprawami kultury, wytworzyła się w Krakowie pewna opinia, która dzięki stanowisku prasy, nadaje ton życiu artystyczno-kulturalnemu naszego miasta, a wpływ jej sięga często daleko poza jego granice. W wytworzeniu tej opinii Towarzystwo nasze odegrało i odgrywa rolę wybitną. Dość wspomnieć, że z jego inicyatywy powstał przed kilku laty związek instytucyj artystyczno-kulturalnych, który już niejednokrotnie występował z inicyatywą, z protestem, z poradą w sprawach ogólniejszego znaczenia, jak obrona zabytków, obrona przed szpeceniem miasta, inicyatywa i poparcie w sprawie publicznego traktowania regulacyi Wielkiego Krakowa i wielu innych. Nie zawsze wystąpienia te odnosiły skutek realny, doraźny, ale idee i hasła przytem rzucane i dyskusya nad niemi publiczna, przyczyniają się do podniesienia ogólnego poziomu pracy kulturalnej, mają

dla ogółu znaczenie kształcące i promienieją w szerz i w głąb na całe społeczeństwo.

Tak więc nieznacznie, zajęcie się rzemiosłem i sztuką dekoracyjną, zdrowe zasady, które się przytem wyrabiały, jak celowość każdej rzeczy, logika w użyciu materyału i ornamentu, poszanowanie twórczej inicyatywy, rzetelność i sumienność wykonania, odrębność charakteru pracy w kraju wykonywanej, unikanie naśladownictwa obcych wzorów, — wszystkie te zasady, pogłębiane w praktyce i głoszone przy każdej sposobności, wytworzyły pewną sumę zdobyczy o wpływie kulturalnym niezaprzeczonym, choć często nieuchwytnym. Trzeba pamiętać, że Towarzystwo nasze, którego Wydział stanowią przeważnie siły artystyczne — to nie tylko materyalna forma, ale siła duchowa, siła inicyatywy i pomysłów, środowisko twórcze, które spełniło już znaczną część zadania, wytknąwszy drogi sztuce i rzemiosłom na przyszłość. Pełne urzeczywistnienie wskazanych celów, rzuconych haseł, zależy już od kogo innego — od ogółu społeczeństwa, od instytucyj oficyalnych, wreszcie od wybitnych, przedsiębiorczych jednostek.

Jeżeli na zewnątrz w ostatnich latach daje się zauważyć pewne osłabienie działalności Towarzystwa, jako organizacyi, nie zmniejsza to w niczem jego istotnego oddziaływania, jego wpływów, a wobec tego, co się wyżej powiedziało, tembardziej stwierdza konieczność istnienia jego nadal.

Wspomniane osłabienie zewnętrznej działalności Towarzystwa tłómaczy się po części pewnem zmęczeniem

paru osób, na których cały ciężar administracyi dotychczas spoczywał, po części zaś tem, że idea Towarzystwa coraz bardziej wchodzi w życie, że między artystami, rzemieślnikami i publicznością nawiązała się już pewna nić wspólnych interesów, nastąpiło pewne zbliżenie i że dlatego niejednokrotnie Towarzystwo nie ma powodu ogłaszać konkursów, gdyż może wskazać artystów w pewnym dziale wykwalifikowanych, nie wysila się na urządzanie wystaw, gdyż prace artystów, rozsiane w mieście naszem i po kraju, do pewnego przynajmniej stopnia wystawy zastępują.

W roku ubiegłym 1910-tym nie ogłaszano konkursów, nie urządzano wystaw, zbiory powiększały się nieznacznie, wielu członków zalega z wkładkami, a nawet zalegają subwencye. To też musiano ograniczyć wydawnictwa Towarzystwa do jednego zeszytu. Zeszyt ten, XIV-ty, zawiera szereg reprodukcyj wnętrz w sanatoryum Dra Dłuskiego w Zakopanem (sala teatralna, salon muzyczny, czytelnia), podług projektów: Karola Frycza, Stanisława Rembowskiego, Henryka Uziembły, nadto mozaiki i witrażów Kazimierza Sichulskiego i opraw książkowych, wykonanych przez Bonawenturę Lenarta. Załatwiono ostatecznie sprzedaż stacyi graficznej — Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, zwracając uzyskane pieniądze ofiarodawcom. Udzielono subwencyi 200 kor. Delegacyi Architektów polskich na konkurs na dworek w Rzymie, a 200 kor. Redakcyi „Architekta". Przyjęto na członka Towarzystwa Ludwikę, księżnę Wielkiej Brytanii (siostrę ś. p. króla Edwarda), która zainteresowawszy się wydawnictwami To-

warzystwa, wyrazić raczyła życzenie za pośrednictwem p. Alma-Tademy zapisania się do Towarzystwa. Na zebraniach, oprócz omawiania spraw artystyczno-rzemieślniczych, konferowano z dyrektorem Muzeum Techniczno-przemysłowego w sprawie otrzymania lokalu na zbiory w gmachu budującego się Muzeum, co ma pewne widoki urzeczywistnienia, oraz żywo omawiano sprawę wzięcia udziału w wystawie architektury, która odbędzie się w r. 1912 w Krakowie.

Na walnem zgromadzeniu 3 grudnia 1910 r. uchwalono zmianę niektórych ustępów statutu Towarzystwa i powiększenie ilości członków Wydziału do 24.

Wydział Krajowy udzielił Towarzystwu subwencyi 1000 kor.,*) Rada miasta Krakowa 300 kor., pp. Stefanowie Dziewulscy z Warszawy 500 kor. jednorazowego zasiłku. Natomiast subwencya rządowa, wypłacana Towarzystwu w kwocie 500 kor. rocznie przez Ministerstwo Oświaty, przekazana Ministerstwu Robót publicznych, dotychczas zalega od r. 1908.

Ofiarodawcom i wszystkim, którzy okazują życzliwość dla Towarzystwa, składa Wydział na tem miejscu podziękowanie.

Jerzy Warchałowski
Prezes.

Jan Bukowski
Sekretarz.

*) Wypłacono za r. 1910 dopiero w r. 1911.

ZAMKNIĘCIE RACHUN-

PRZYCHÓD.

L. p.	WYSZCZEGÓLNIENIE	Kor.	hal.
1.	Pozostałość z r. 1909	2953	66
2.	Administracya	6	12
3.	Wydawnictwa	965	69
4.	Zaliczki	109	53
5.	Rozmaite:		
	a) Subwencya M. Krakowa .	300	—
	b) Dar na cele Towarzystwa.	500	—
	c) Odsetki, prowizye ze sprzedaży, sprzedaż kilimów . .	2066	88
6.	Wkładki członków	1932	70
	Razem . .	8834	58

Kraków, dnia 11 września 1911.

Skarbnik: **Dr. Stanisław Goliński.**

KÓW ZA ROK 1910.

ROZCHÓD.

L. p.	WYSZCZEGÓLNIENIE	Kor.	hal.
1.	Administracya	2707	27
2.	Inwentarz	150	77
3.	Wydawnictwa	3463	26
4.	Konkursa	200	—
5.	Rozmaite (kilimy, wynagrodzenia artystów za wzory i t. d.)	552	55
6.	Pozostałość na r. 1911	1760	73
	Razem . .	8834	58

Zgodność z książkami i stanem kasy stwierdzają:

Wacław Anczyc. Leonard Lepszy.

CZŁONKOWIE TOWARZYSTWA.

ILOŚĆ CZŁONKÓW

Członków honorowych	2
Członków założycieli	22
Członków zwyczajnych	311
Razem . .	335

WYDZIAŁ

Jerzy Warchałowski, prezes
Józef Czajkowski, wiceprezes
Jan Bukowski, sekretarz
Dr. Stanisław Goliński, skarbnik
Prof. Władysław Ekielski
Eugeniusz Dąbrowa-Dąbrowski
Stefan Filipkiewicz
Stanisław Kamocki
Wacław Krzyżanowski
Witold Noskowski
Franciszek Mączyński
Prof. Józef Mehoffer
Prof. Dr. Jerzy hr. Mycielski
Antoni Procajłowicz
Ludwik bar. Puszet
Jan Szczepkowski
Edward Trojanowski

Seweryn Udziela
Henryk Uziembło
Ludwik Wojtyczko

KOMISYA KONTROLUJĄCA

Członkowie:	Zastępcy:
Wacław Anczyc	Franciszek Moskwa.
Dr. Artur Benis	Tadeusz Żuk-Skarszewski
Władysław Turski	

KOMISYA ROZPOZNAWCZA

Jan Bukowski
Józef Czajkowski
Władysław Ekielski
Eugeniusz Dąbrowa-Dąbrowski
Stefan Filipkiewicz
Wacław Krzyżanowski
Stanisław Kamocki
Franciszek Mączyński
Józef Mehoffer
Antoni Procajłowicz
Ludwik bar. Puszet
Jan Szczepkowski
Henryk Uziembło
Ludwik Wojtyczko
Jerzy Warchałowski

CZŁONKOWIE HONOROWI

Stanisław Witkiewicz, Zakopane
† Stanisław Wyspiański, Kraków

CZŁONKOWIE ZAŁOŻYCIELE *)

Prof. Dr. Ignacy Baranowski, Warszawa
Jadwiga Bersohn, Leszno, gub. warszawska
Emilia Bloch, Warszawa
† Jan Bloch, Warszawa

*) Przystąpili w latach 1902—1908.

Ksawery Boreyko, Nowa Sieniawa, gub. podolska
Ks. Zygmunt Czartoryski, Rokosów, ks. Poznańskie
Stefan Dziewulski, Warszawa
Antonina (z Natansonów) Dziewulska, Warszawa
Bolesław Karnkowski, Cieciułów, gub. kaliska
Janina Kostanecka, Kraków
Prof. Dr. Kazimierz Kostanecki, Kraków
† Ordynat Adam hr. Krasiński, Warszawa
Baron Leopold Kronenberg, Warszawa
Wincenty Lutosławski, Warszawa
Henryk Radziszewski, Warszawa
Stanisław Rotwand, Warszawa
Baronowa Marya Taube, Paryż
† Antoni Wieczorek, Białystok
† Julia Wiemanowa, Warszawa
Adam Zalutyński, Humań
Hr. Maurycy Zamoyski, Warszawa
Hr. Władysław Zamoyski, Zakopane

CZŁONKOWIE KORESPONDENCI

Kazimierz Brzozowski, Zakopane
Jakób Glass, Warszawa
Marya Dynowska, Warszawa
Eugienia Kryńska, Warszawa
Bolesław Morzycki, Berlin
Antonina Dziewulska, Warszawa
Józef Warchałowski, Kijów
Zygmunt Trojanowski, Warszawa

CZŁONKOWIE ZWYCZAJNI

JEJ KRÓL. WYS. LUDWIKA KSIĘŻNA WIELKIEJ BRYTANII, Londyn

Akademia Sztuk Pięknych, Kraków
Alma-Tadema Laurencya, Londyn
Anczyc Wacław, Kraków

Benis Artur dr., Kraków
Benni Karol dr., Warszawa
Berezowski Andrzej dr., Kurzęca, g. podolska.
Bieńkowski Piotr prof. Kraków
Biesiadecki Franciszek, Firlejów
Biesiadecki Wojciech, Kraków
Bniński Adolf hr., Gułtowy, Ks. Poznańskie.
Bniński Ignacy hr., Piotronke, Ks. Poznańskie.
Bobińska Zofia, Popówka, gub kijowska.
Böhm Seweryn, Kraków
Brauman, Ćwirko i Sp., Warszawa
Brun Stanisław Gustaw, Warszawa
Brzozowski Kazimierz, Zakopane
Budkowski Antoni, Kobierzyn
Bułhakowa Jadwiga, Kleck
Bukowski Jan, Kraków

Chodorowski Korczak Czesław ks., Skarżyce, g. piotrkowska
Chrzanowski Aleksy, Błonie, gub. warszawska
Czajkowski Józef, Kraków
Czarkowska Zenobia, Chmielów

Dąbrowa - Dąbrowski Eugeniusz, Kraków
Dąmbska-Lubraniec Wiktorya, Piatyhórka Wielka, g. kijowska.
Dr. Dłuska Bronisława, Zakopane
Dmowski Roman, Warszawa
Dobiecka Jadwiga, Rdzuchów
Dobrowolski-Nałęcz Marceli, Kraków
Drochocki Mieczysław, Kraków
Drukarnia Narodowa, Kraków
Drukarnia Uniwersytecka, Kraków
Dydyński Ludwik dr., Warszawa
Dynowska Hemilda, Berdyczów, g. kijowska
Dynowska Jadwiga, Warszawa
Dynowska Marya, Warszawa

Ekielski Władysław prof., Kraków

Feldman Wilhelm, Kraków
Frąckiewicz Tadeusz, Warszawa
Freudenreich Czesław, Koło, g. kaliska
Frycz Karol, Kraków

Gajewicz Bronisław, Pabjanice
Geppert Józefa, Kraków
Ginejkowa Zofia, Taszkient
Gizbert Marya, Kraków
Glass Jakób, Warszawa
Gnoiński Ksawery, Warszawa

Goliński Stanisław dr., Kraków
Gottlieb Zygmunt, Kraków
Gramatyka-Ostrowska Anna, Kraków
Grochowska Marya, Ostrołęka
Grodziecki Bolesław, Warszawa
Gruszyna Walentyna, Kraków
Grużewski Franciszek, Zakopane

Heggenberger Jacek, Kraków
Hendel Zygmunt, Kraków
Heurich Jan, Warszawa
Hickel Władysław, Bochnia
Higersberger Józef, Warszawa
Hirszberg Franciszek, Łódź
Hoesick Ferdynand, Kraków
Hoesickowa Zofia, Kraków
Hordliczka Ignacy, Zgierz
Horwatowa Jadwiga, Narowla
Hulanicki Mieczysław, Warszawa

Iwański August, Warszawa

Jackowska Marya, Warszawa
Jakimiak Bolesław, Warszawa
Jakubowska Władysława, Kraków
Janczewska Jadwiga, Kraków
Janiszewski Tomasz dr., Kraków
Jaroszyński Franciszek, Dzwonicha, g. podolska.
Jaroszyńska Leta, Dzwonicha, g. podolska.
Jaroszyński Józef, Kijów
Jasieński Feliks, Kraków
Jastrzębski Jan, Kraków
Jawornicki Stanisław, Kraków
Jenicz Ludwik, Antonówka, gub. kijowska
Jenicz Wiktor, Kluki, g. kijowska

Kaden Gustaw, Kraków
Kamocki Stanisław, Kraków
Karwacka Michalina, Warszawa
Kasyno, Tarnów
Kernbaum Aleksander, Zgierz, g. piotrkowska
Kernbaum Jadwiga, Warszawa
Kędzierski Ignacy, Lwów
Kępiński Władysław, Moszczanica
Kiedroniowa Zofia, Mor. Ostrawa, Śląsk austr.
Kirchmajer A., Dębniki
Klimowicz Bolesław, Kijów
Kłopotowski Władysław, Kraków
Kółko Architektoniczne młodzieży polskiej, Petersburg
Komendziński Jan Franciszek, Zakopane
Komornicki Stefan, Kraków
Konic Józef dr., Łódź
Kopera Feliks dr., Kraków
Korbuttowa Helena, Lebiodka, g. wileńska
Korzeniowski Józef dr., Kraków
Kossak Wojciech, Kraków
Kotarbińska Lucyna, Warszawa
Kowalski Jan, Warszawa
Kowalski Paweł, Kuźniczka, gub. piotrkowska
Koziański Eugeniusz, Kraków
Dr. Krajewska Teodora, Sarajewo

Krassowska Helena, Kraków
Krassowska Teresa, Kraków
Krassowski Władysław, Warszawa
Krieger Amalia, Kraków
Kruszczyńska Katarzyna, Warszawa
Kruzenstern Aleksander, Niemirów
Kryńska Eugienia, Warszawa
Kryński Stefan, Warszawa
Kryński Włodzimierz, Mińsk
Krzyżanowski Wacław, Kraków
Kurzyna Antoni, Sosnowice

Laguna Łukasz, Warszawa
Lanckoroński Karol hr., Wiedeń
Landau Zofia, Warszawa
Laskauer Piotr, Warszawa
Laszczka Konstanty prof., Kraków
Lech Tadeusz, Warszawa
Leo Juliusz dr., Kraków
Lepszy Leonard, Kraków
Leszczyński Stanisław, Warszawa
Lewiński Zbigniew, Lwów
Liebich Brunon, Sosnowice
Lildner Zygmunt Warszawa
Lilpop Franciszek, Warszawa
Lisowska Marya, Humań, gub. kijowska
Lisowski Zygmunt, Kraków
Lübke Helena, Warszawa
Lutosławska Marya, Drozdowo, g. łomżyńska
Lutosławski Maryan, Warszawa

Łagodziński Emilian, Warszawa
Łopieński Ignacy, Warszawa
Łypacewicz Wacław, Warszawa

Maciesza Adolf, Kraków
Madeyska Walerya, Kraków
Madeyski Antoni, Rzym
Makarewicz Juliusz, Kraków
Malczewski Leszek, Zakopane
Mankielewicz Michał, Warszawa
Markiewicz Bronisław, Sosnowice
Markiewicz Jan, Różyn, gub. kijowska
Markiewicz Piotr, Czeladź, gub. piotrkowska
Mars Zygmunt, Limanowa, Galicya
Massalska Ks. Bronisława, Biała podlaska
Maszkowski Karol, Kraków
Mączyński Franciszek, Kraków
Mehoffer Józef prof., Kraków
Meyer Jerzy, Warszawa
Méyet Leopold, Warszawa
Michałowski Józef hr., Kraków
Michałowski Tomasz, Kosoucy, g. podolska
Mikoszewski Bronisław, Sosnowice
Minejkowa Marya, Widze
Minkiewicz Henryk, Kraków
Młynarski Emil, Warszawa
Mortkowicz Jakób, Warszawa
Morzycki Bolesław, Berlin
Morzycki Witold, Kokanda, Turkiestan
Morzycka Marya, Kraków
Moskwa Franciszek, Kraków
Mroczkowski Julian, Odesa
Mroczkowski Ignacy, Warszawa
Mrozowska Marta, Bolmin

Mrozowski Feliks, Bolmin
Mrozowski Jan, Warszawa
Mrozowski Józef, Wołogda
Mycielski Jerzy hr. prof. dr., Kraków
Mycielska Marya hr., Poniec, W. ks. Poznańskie

Nagórski Wacław, Lwów
Natanson Amelia, Warszawa
Natanson Bronisława, Warszawa
Natanson Jadwiga, Kraków
Natanson Julia, Sanniki, gub. warszawska
Natanson Leonia, Warszawa
Natanson Stanisław, Warszawa
Natanson Zofia, Warszawa
Natanson Stefan, Kraków
Nawratilowa Laura, Lwów
Neyman Ludwika, Korotyszcze, g. kijowska
Niemczynowski Władysław, Kalwarya
Niemyski Leon, Warszawa
Niewiadomski Eligiusz, Warszawa
Nitsz Kazimierz prof., Kraków
Noakowski Stanisław, Moskwa
Noskowski Witold, Kraków
Nowak Julian prof. dr., Kraków
Nowakowski Mikołaj, Kraków
Nowca Władysław, Dobrzyń, gub. płocka

Obmiński Tadeusz, Lwów
Oderfeld Adam, Warszawa
Odrzywolski Sławomir prof., Kraków
Orłowski E., Warszawa
Osiński Maryan, Lwów
Osuchowski Adam, Warszawa
Osuchowski Antoni, Warszawa
Otfinowski Wojciech, Satanów, g. podolska

Pagaczewski Julian dr., Kraków
Papieska Marya, Warszawa
Pareńska Eliza, Kraków
Paszkowski Wacław, Warszawa
Pawińska Jadwiga, Warszawa
Pawlikowska Idalia, Kraków
Pawlikowski Jan Gwalbert, prof., Lwów
Pietraszkiewicz Stanisław, Warszawa
Pilliński Kazimierz. Tarnowiec
Piotrowska Teresa, Lublin
Pobudkowski Aleksander, g. kaliska
Pokutyński Józef, prof., Kraków
Poleska Jadwiga, Rozwienica
Procajłowicz Antoni, Kraków
Pruszyński Zenon, Kraków
Prüffer Józef, Warszawa
Pstrokońska Zofia, Paryż
Puszet Ludwik bar., Kraków
Puszetowa Ludwikowa bar., Kraków
Puszetówna Marya bar., Kraków

Rabski Władysław, Warszawa
Raszka Jan prof., Kraków

Raczyńska Marya, Lwów
Radzikowska Eliasz Marya, Kraków
Rawski Władysław, Chicago
Rejcher Stanisław, Sosnowice
Rogóyski Kazimierz prof. dr., Kraków
Rontaler Edward, Warszawa
Rosner Zygmunt, Kraków
Rostworowski hr. Tadeusz, Wilno
Rotwand Leonia, Warszawa
Rowiński Stanisław dr., Kraków
Ruszkowski Stanisław, Warszawa
Rychter Tadeusz, Kraków
Rzewuska hr. Janina, Hajworon, g. kijowska
Rzewuska Zofia, Warszawa

Sawicki Wojciech, Warszawa
Sienkiewicz Henryk, Warszawa
Sikorska Antonina, Czernichów
Sikorska Julia, Warszawa
Skórzewska Franciszka, Berlin
Skrochowski Kazimierz, Kraków
Śliwiński Stanisław, Kijów
Sosnowski Józef, Lwów
Sperling Józef, Kraków
Stachiewicz Piotr, Kraków
Stadnicki hr. Adam, Nawojowa
Stankiewiczówna Zofia, Warszawa
Starzewski Rudolf, Kraków
Stasch Roch, Poznań
Stecki Jan, Łańcuchów, gub. lubelska
Sternschuss Adolf dr., Lwów
Stowarzyszenie wytwórcze „Własna Pomoc“, Rzeszów
Strasburger Karol, Warszawa
Strumiłło Tadeusz, Księżniczki, g. kielecka
Strzałko Bronisława, Petersburg
Suszczyńska Aleksandra, Warszawa
Szymonowicz Marya, Miąższ, gub. warszawska
Szalkowski Władysław, Piotrków
Szczepkowski Jan, Kraków
Szembekowa Zygmuntowa hr., Kraków
Szeptycki Kazimierz hr., Lwów
Szołayski Alfred, Kraków
Szyller Stefan, Warszawa
Szymberski Piotr, Kraków
Szyszyłowiczowa Halina, Lwów

Tabęcka Zofia, Warszawa
Tarasiewicz Michał, Warszawa
Tarchanowa Antokolska Helena ks., Petersburg
Tarnawiecka Stanisława, Bykowce
Taube Gustaw, Warszawa
Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych, Warszawa
Trojanowski Edward, Warszawa
Trojanowski Zygmunt, Warszawa
Turski Władysław, Kraków

Udziela Seweryn, Podgórze
Uziembło Henryk, Kraków

Warchałowska Helena, Kijów
Warchałowska Janina, Kurytyba, Parana
Warchałowski Jerzy, Kraków
Warchałowski Józef, Kijów
Wasiutyński Zygmunt, Warszawa
Ważyńska Iza, Iżczawa, gub. wileńska
Weinfeldówna Nina, Wiedeń
Wejdlich Tytus, Kraków
Wellisch Leopold, Warszawa
Wesołowski Edmund ks., Kotlin
Wessel Stanisław, Kiembło, Król. Polskie
Witkowski Zygmunt dr., Krzepice, g. piotrkowska
Wojtyczko Ludwik, Kraków
Wojtyga Józef, Nowy Sącz
Wolff Józef dr., Warszawa
Woroniecki Michał ks., Warszawa
Wszeteczko Rudolf, Warszawa
Zabotin gen., Rostowka, g. kijowska
Zacharjewicz Alfred, Lwów
Zakrzewski Franciszek dr., Poznań
Zapała Władysław Ks., Chicago
Zawadzki Świętopełk Józef, Warszawa
Zawiliński Roman dyr., Kraków
Zdziarski Kazimierz, Grotowice, g. piotrkowska
Zeligson Adolf, Łódź
Zielińska Stefanowa, Warszawa
Zieleński Kazimierz, Tywrów
Zieliński Tadeusz, Warszawa
Związek studentów architektury, Lwów
Żeleńska Anna, Grodkowice
Żeleński Gabryel Stanisław, Kraków
Żeleńska Iza, Kraków
Żuk-Skarszewski Tadeusz, Kraków

Ruch członków Towarzystwa „Polska sztuka stosowana".

	honorowych:	założycieli:	zwyczajnych:	Razem:
Rok 1901/2	1	12	232	245
„ 1903	1	17	340	367
„ 1904	1	17	334	352
„ 1905	1	19	331	351
„ 1906	2	21	335	358
„ 1907	2	21	325	348
„ 1908	2	22	310	334
„ 1909	2	22	309	333
„ 1910	2	22	311	335

Wyciąg ze statutu Towarzystwa.

§ 2. T-wo ma na celu szerzenie zamiłowania do polskiej sztuki stosowanej, ułatwienie jej rozwoju i wprowadzenie jej do przemysłu.

§ 6. Członkiem założycielem może zostać osoba, która znaczniejszą sumą pieniężną, najmniej 200 koron (80 rubli), przyczyni się do rozwoju Towarzystwa.

§ 12 e) członkowie zwyczajni uiszczają roczne wkładki w kwocie 10 koron (4 ruble).

§ 11. Każdy członek ma prawo:

a) udziału w walnych zgromadzeniach,

b) wyboru i wybieralności do Wydziału i komisyj,

c) korzystania z wolnego wstępu na wystawy,

d) ulgi lub bezpłatnego korzystania z instytutów, odczytów i wykładów,

e) otrzymywania bezpłatnie wydawnictw Towarzystwa.

Wydawnictwa Towarzystwa.

	Kor. h.	Rs. k.
„Materyały" wielkie 4-o zesz. I. — 1902	3 —	1 50
„ „ „ „ II. — 1903	3 —	1 50
„ „ „ „ III. — 1903	3 —	1 50
„ „ „ „ IV. — 1904	3 —	1 50

	Kor. h.	Rs. k.
„Materyały“ wielkie 4-o zesz. V. — 1904	3 —	1 50
Zesz. VI. („Budownictwo drzewne“) — 1905	5 —	2 50
„ VII. („Hafty ludowe krakowskie“) zebrał Seweryn Udziela 1905	2 —	1 —
„ podwójny (VIII—IX) „Sztuka stosowana“ 1906 . .	7 —	3 50
„ X. „Sztuka stosowana“ 1907	5 —	2 50
„ XI. „Sztuka stosowana“ 1908	5 —	2 50
„ XII. „Krzyże na Litwie“, opracował Franciszek Krzywda Polkowski 1909	5 —	2 50
„ XIII. „Sztuka stosowana“ 1909	4 —	2 —
„ XIV. „Sztuka stosowana“ 1910	4 —	2 —
Emmanuel Świeykowski „Zabytki dawnego polskiego przemysłu artystycznego na I-ej wystawie Towarzystwa P. S. S.“ 1902	1 —	— 50
Jerzy Warchałowski „O sztuce stosowanej“ 1904 . . .	— 80	— 40
— „O Muzeum przemysłowe w Krakowie“ 1906 . .	— 80	— 40
— „Książka“ 1910	— 80	— 40
Wystawa drukarska w Krakowie 1904—1905 (Wstęp, kalendarz, ogłoszenia, katalog)	1 —	— 50
Serya kart pocztowych (12 sztuk)	1 60	— 80

NAKŁADEM TOW. POLSKA SZTUKA STOSOWANA
DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI W KRAKOWIE